

Силата на мисълта

ВЛИЯНИЕТО ВЪРХУ ДЕЦАТА

Unification Family Therapy | Автор: [Juliuts](#) |

Мислите са най-могъщата сила в детската вселена. Ежедневните мисли на децата оказват влияние върху всеки аспект на живота им. Но откъде децата възприемат и копират мисловните моделите? В най-ранната и най-значима за тяхното развитие възраст основния модел който ежедневно наблюдават са техните родители. Тези многократно преживявани модели стават дълбоко запечатани в подсъзнанието. Думите и отношението което родителите показват, сърцето и начина на реагиране в различните ситуации, всичко това се попива от децата и формира до голяма степен техния характер, личност и мироглед.

Тяхното отношение към света, всеки избор, който правят, характерът им, личността, в която се превръщат - всичко това е продукт на мисленето. А съответните положителни или негативни модели на мислене са възприети до голяма степен от нас родителите.

Силата на стимула

Като всички нас, децата също се развиват много добре, когато ги окуражават. Всеки успех, дори това, че детето се е сетило за нещо добро, е повод да се похвали и оцени усилието, което то е положило. Действителния стимул за него обаче е, че когато върши определени неща това предизвиква нашето внимание към него. Колкото повече внимание родителите му отделят за определени дейности или поведение, толкова повече то ще е стимулирано да се занимава с тях и ги проявява.

Децата са нетърпеливи да опитват нови неща и с вашата подкрепа и ентузиазъм, те с готовност ще експеримент. Окуражавайте ги - това определено помага.

Силата на думите

Думите, които подбираме, ни помагат да насочваме мислите на децата си. Думите рисуват картина в детския ум, която обуславя действията им. Думите са словесен израз на нашите мисли и чувства, а поведението е двигателен израз на тези мисли и чувства.

Думите които детето чува, поражда образи в ума му и то ще действа именно съобразно тях. Винаги помнете, че образите, които думите предизвикват, са по-важни от самите думи. Начина и сърцето с които ги казваме също са от по голямо значение за възпитанието от самите думи. Това е така защото научава повече от примера, начина по който ние се отнасяме в момента.

Децата като малки не са способни напълно да разберат логиката на нещата които обясняваме, но те определено ще почувстват и възприемат сърцето с което го правим. Ако ние се обръщаме с любов и уважение към тях в моментите когато искаме да ги коригираме и им обясним внимателно какво точно би ни зарадвало в тяхното поведение, ще открием скоро, че и те започват да се отнасят с любов, търпение,

уважение с околните. Но ако ние постоянно им крещим и ги шляпаме за това, че не знаят как да се отнасят с околните, ефекта ще е точно обратен. Без значение колко на дълго и на широко обясняваме да не се отнасят лошо, ние всъщност ги учим с примера си точно как да са лоши. Много скоро ще открием такива деца да крещат и се бият с другите, че дори и със собствените си родители.

Нашите деца се нуждаят от информация за правилното поведение, за да се държат добре, защото те са обвързани да действат според информацията която получават. Как обаче неправилния начин на изразяване може да предизвика поведение противоположно на това, към което се стремим?

